

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยของความเค็ม ปริมาณออกซิเททราซัยคลิน และระยะเวลาที่ได้รับออกซิเททราซัยคลินล้วนแต่มีผลต่อการขับถ่ายแอมโมเนียของกุ้งทั้งสิ้น
2. ที่ระดับความเค็มต่ำ (10 ส่วนในพันส่วน) กุ้งจะมีการขับถ่ายแอมโมเนียสูง ส่วนที่ระดับความเค็มสูง (30 ส่วนในพันส่วน) กุ้งมีการขับถ่ายแอมโมเนียใกล้เคียงกับที่ระดับความเค็มที่เป็นสภาวะที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิต (20 ส่วนในพันส่วน)
3. กุ้งที่ได้รับยาปฏิชีวนะออกซิเททราซัยคลินปริมาณสูง (10 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม) และต่ำ (1 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม) กว่าระดับที่กรมประมงแนะนำ (5 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม) จะมีการขับถ่ายแอมโมเนียต่ำกว่าปกติ ซึ่งที่ระดับยา 5 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม การขับถ่ายแอมโมเนียจะใกล้เคียงกับกุ้งที่ไม่ได้รับยา
4. การขับถ่ายแอมโมเนียของกุ้งขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ได้รับยา ถ้าระยะเวลาสั้น (3 วัน) การขับถ่ายแอมโมเนียต่ำ และเมื่อระยะเวลาที่ได้รับยามากขึ้นการขับถ่ายแอมโมเนียจะสูง และมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับที่คงที่ (ที่ระยะเวลา 9 วันและ 12 วัน)
5. ความเค็มและปริมาณยามีผลร่วมกันต่อการขับถ่ายแอมโมเนียของกุ้งกุลาดำที่ระดับความเค็มต่ำ (10 ส่วนในพันส่วน) คือระดับยา 1 และ 10 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม กุ้งขับถ่ายแอมโมเนียน้อย ส่วนที่ระดับยา 0 และ 5 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม กุ้งขับถ่ายแอมโมเนียใกล้เคียงกันและมีปริมาณที่สูงกว่า ที่ความเค็ม 20 ส่วนในพันส่วน และ 30 ส่วนในพันส่วน ปริมาณยาไม่มีผลต่อการขับถ่ายแอมโมเนียของกุ้งกุลาดำ
6. ความเค็มกับจำนวนวันมีผลต่อการขับถ่ายแอมโมเนียของกุ้งเช่นกัน โดยที่ระดับความเค็ม 10 และ 20 ส่วนในพันส่วน กุ้งที่ได้รับยาเป็นระยะเวลา 3 และ 6 วัน มีการขับถ่ายแอมโมเนียใกล้เคียงกันและมีปริมาณน้อย ที่ระยะเวลา 9 และ 12 วัน จะมีการขับถ่ายแอมโมเนียใกล้เคียงกันและมีปริมาณสูงกว่า ส่วนที่ระดับความเค็ม 30 ส่วนในพันส่วน กุ้งมีการขับถ่ายแอมโมเนียต่ำสุดที่ระยะเวลา 3 วัน และค่อยๆเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาที่

ได้รับยาเป็น 6 และ 12 วัน (ปริมาณแอมโมเนียใกล้เคียงกัน) และขับถ่ายแอมโมเนียสูงสุดเมื่อได้รับยาเป็นระยะเวลา 9 วัน

7. การตกค้างของออกซีเททราซัยคลินในเนื้อกึ่งขึ้นกับปริมาณยาที่ได้รับโดยมีการตกค้างมากที่สุดเมื่อได้รับยาปริมาณสูง (10 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม) รองลงมาคือที่ระดับยา 5 และ 1 กรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ตามลำดับ แต่ไม่ขึ้นกับปัจจัยของความเค็ม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการใช้ออกซีเททราซัยคลินและยาปฏิชีวนะอื่นๆ ในกึ่งวัยต่างๆ กัน
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตกค้างของออกซีเททราซัยคลินในเนื้อกึ่งในระยะเวลาที่นานขึ้น และควรศึกษาว่าสารที่ตกค้างมีการเปลี่ยนรูปอนุพันธ์เป็นรูปอื่นหรือไม่